

REJESTR DOTYCZY:

BRZOSTOWSKI Stanisław

s/c i

z d.

* 25 wrzesn. 1897..... w na Wołyniu w Dubnie.....

kraj:

+ 1.10.1977..... w Piscataway, NJ.....

kraj:US.....

pochowany: Cmentarz Kombatancki w Amerykańskiej.....

Czestochowie, w Doylestown, Pa.

nr grobu:

Nr rejestracyjny

50 / 77

Nota zamieszczona:

w tomie

części

Indeks

Copyright: 1970

B.O. Jeżewski

Źródła i bibliografia c.d.

znak rozpoznawczy

Uwagi:

SAPERZY - ppłk

Nota:

Przypisy:

- odzn. Ordine della Corona d'Italia, Croce di Cavaliere Ufficiale/1946/;
żona, zam. córka i wnuczka w US. /żona Józefa z d. Jankowska, c. Danuta zam
za Henrykiem Barry i wnuczka Krystyna zam. za Edwardem Tychanowiczem.

Źródła i bibliografia:

- * Dziennik Polski 17.3.77 - nekrolog
- * SKO - karta ewidencyjna
- * RC32 252,754, of.śl.st.inż.sap. kpt 1.7.23
/26.9.1897/KW KZ sr. 6 b.sap.
- * Saper nr 93 /sierp. 1977 - wspomnienie i foto
- * Nowy Dziennik 8.3.77 - nekrologi
- * Nowy Dziennik 6.5.77 - wspomnienie i foto

znak rozpoznawczy

18/17.III.77/

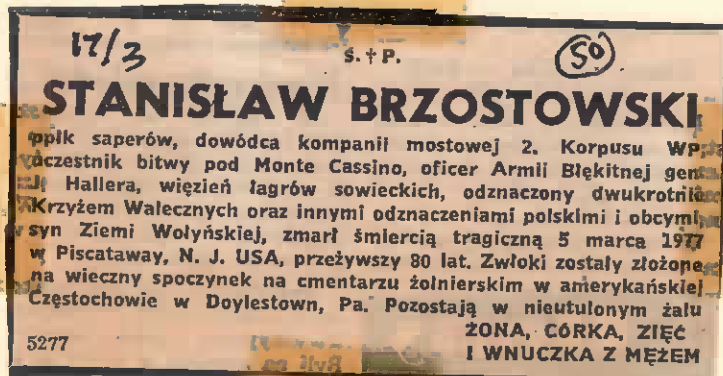
401

120/32/

19-A/ nr 93.43 i foto/

53-A/ 8.III.77/

53-A/ 6.V.77 i foto/

S.P. PODPUŁKOWNIK SAPERÓW
STANISŁAW BRZOSTOWSKI.

M. Szymonowski.

Dnia 5 marca 1977 r. zmarł tragicznie w U.S.A. s.p. podpułkownik saperów Stanisław Brzostowski, urodzony w 1897 r. w Dubnie na Wołyniu. W czasie wojny 1914 roku powołany do armii rosyjskiej kończy szkołę oficerską i kurs oficerów saperów. Jest podporucznikiem saperów w armii na Donie, poczem dołącza do dywizji gen. Żeligowskiego.

W 1919 r. wstępuje do armii gen. Hallera. Po wojnie 1920 roku, gdzie bierze jako saper udział w kampanii kijowskiej, wraca do 10 pułku saperów w Przemyśle.

Od 1920 r. jest oficerem służby stałej, /porucznik z 1919 r./ w 10 pułku Saperów, Centrum Wyszkolenia Saperów i 6 Baonie Saperów Przemyśl. W 1935 r. przechodzi w stan nieczynny i pracuje w administracji państwowej. W 1939 r. ponownie powołany do służby czynnej wraz z oddziałem zebrany przez siebie bieżący.

szc udział w wykonaniu misji w Dęblinie. Pod koniec kampanii wrześniowej dostaje się ze sztabem D.C.II do niewoli sowieckiej. W 1942 r. jako kapitan, po zwolnieniu z niewoli, dołącza do Polskich Sił Zbrojnych w Rosji i obejmuje komandę, zastawia 10 Baonu Saperów, którą dowodzi podczas wszystkich działań II Korpusu, aż do jej rozwiązania w 1947 r.

Dwukrotnie odznaczony Krzyżem Walczącym, Krzyżem Monte Cassino i innymi odznaczeniami polskimi i zagranicznymi.

Po demobilizacji osiedla się w U.S.A., gdzie pracuje na utrzymanie rodziny.

Nie tylko saper z prawdziwego zdarzenia w swej służbie, jest również doskonałym kolegą i działaczem saperskim na emigracji. Interesuje się i utrzymuje łączność ze Stowarzyszeniem, kolegami i podkomendnymi. Zabiera głos w sprawach emigracyjnych i zagadnieniach polskich.

Pochowany został na cmentarzu wojskowym w m. Doylestown, Pa, USA. Odchodząc pozostawia po sobie dobrą pamięć i głęboki żal.

Z grona naszego ubywa jeszcze jeden prawy i zasłużony saper.

CZĘŚĆ JEGO PATIĘCI!

WATER nr 93.

REJESTR ZMARŁYCH

9/8.77

S. + P.

STANISŁAW BRZOSTOWSKI

ppłk saperów, b. wieloletni prezes SPK w Newcastle, Staffs, zmarł śmiercią tragiczną 5 marca 1977.
Cześć Jego pamięci!

5481

KOŁO SPK NR 252

M.Dz.

8/3/77

SP. STANISŁAW BRZOSTOWSKI

ppłk saperów, d-ca kompanii mostowej II Korpusu W.P., uczestnik bitwy o Monte Cassino, officer Armii Błękitnej gen. J. Hallera, więzień łagrów sowieckich, odznaczony dwukrotnie Krzyżem Walecznych oraz innymi odznaczeniami polskimi i obcymi — zmarł śmiercią tragiczną w dniu 5 marca 1977, przeżywszy lat 80.

Zwłoki wystawione będą w dniu 7 i 8 marca w kaplicy zakładu pogrzebowego w Middlesex Funeral Home, 528 Bound Brook Rd., Middlesex, N.J. Msza św. żałobna odbędzie się w środę, 9 marca, o 9 rano, w kościele św. St. Kostki w Plainfield, N.J., po czym zwłoki zostaną przewiezione na wieczny spoczynek do amerykańskiej Częstochowy w Doylestown, Pa.

O tym smutnym obrządku zawiadamia

**ŻONA, CÓRKA z ZIECIEM
i WNUCZKA z MĘŻEM**

SP. STANISŁAW BRZOSTOWSKI

ppłk saperów W.P., żołnierz I i II wojen światowych, przeszedł z II Korpusem gen. Andersa całą kampanię włoską. Po demobilizacji początkowo zamieszkiwał w Londynie, a w 1956 roku przybył do Stanów Zjednoczonych i osiedlił się w Dunellen, N.J.

Zginął tragiczną śmiercią dnia 5 marca 1977 roku.

Pogrzeb odbędzie się 9 marca 1977 r. w Częstochowie amerykańskiej w Doylestown, Pa.,

o czym zawiadamiają z głębokim żalem

ZARZĄD i CZŁONKOWIE KOŁA NR 7 S.P.K.

NR Rejestracyjny

PPLK STAN. BRZOSTOWSKI WSPOMNIENIE POŚMIERTNE

Niespodziewana i tragiczna śmierć Stanisława Brzostowskiego okryła żalobą nie tylko jego najbliższą rodzinę: żonę Józefę z domu Jankowską, córkę Danutę Garry z mężem Henrykiem, wnuczkę Krystynę Tychanowicz z mężem Edwardem, ale i członków Koła SPK nr 7 w Plainfield, N.J., oraz szereg jego bliższych i dalszych przyjaciół. Szczególnie zaś ułomną siostrę w Radomiu, którą opiekował się odwiedzając ją kilkakrotnie. Planował i w tym roku odwiedzić Polskę, której służył całe swoje życie jako wzorowy żołnierz i obywatel.

Sp. Stanisław Brzostowski należał do tego pokolenia, które pod zaborami zmagало się o zachowanie polskości i miłości do zniewolonej Ojczyzny, dążąc przede wszystkim do jej wyzwolenia. Dał temu najlepszy dowód swoją służbą wojskową i pracą całego życia.

Urodził się 26.9.1897 w Dubnie na Wołyniu, a w ostatnich latach przed wojną zamieszkał w Zdobunowie na swej osadzie wojskowej, pracując jednocześnie jako kierownik garnizonowych robót budowlanych w Równem.

Powołany do armii rosyjskiej w 1914 roku, został skierowany do oficerskiej szkoły w Orenburgu. Po jej ukończeniu dostał przydział do kompanii saperów 24. zapasowego pułku piechoty, który stacjonował w Mariupolu nad Morzem Azowskim. Tam zastała go rewolucja.

Służył następnie w Armii Kozackiej gen. Krasnowa. Po ogłoszeniu przez aliantów rozkazu, aby Polacy z innych armii przechodzili do organizującej się w Odessie 4 Dywizji pod dowództwem gen. L.

Żeligowskiego, dnia 24.9.1918 roku zgłosił się w Odessie, został przyjęty do kompanii inżynierskiej i skierowany na front jako dowódca plutonu. Ewakuowano go po odniesieniu ran do Francji, gdzie po wyleczeniu wstąpił do armii gen. Hallera. W Polsce walczył na froncie w Galicji i na Pomorzu. Brał również udział w Wyprawie Kijowskiej, dowodząc kompanią saperów.

Po zakończeniu wojny w 1920 roku pozostał w służbie wojskowej do 1935 roku. W marcu 1939 w stopniu kapitana powrócił do służby czynnej na stanowisko szefa Saperów DOK 2 w Lublinie.

Brał udział w Kampanii Wrześniowej. W dniu 22 września został internowany ze Sztabem DOK 2 przez okupanta sowieckiego.

Dalsza „kolej” losów to pobyt w więzieniu w Równem, Zdobunowie, Kijowie i Charkowie. Został skazany zaocznie na 8 lat łagru w Workucie. Po zwolnieniu znalazł się w szeregach Armii Polskiej organizowanej przez gen. Andersa w Buzuluku. Rozpoczął służbę w stopniu kapitana w 10 Baonie Saperów z zadaniem zorganizowania 10 Kompanii Mostowej, której był później dowódcą - już jako major w kampanii włoskiej.

Po przybyciu do Anglii był komendantem obozu Foxley i dowódcą kompanii administracyjnej.

Po demobilizacji z PKPR zamieszkał z rodziną w Londynie. W roku 1956 przybył do córki do USA. Awans na podpułkownika otrzymał 1.11.1964 roku. W Stanach Zjednoczonych pomimo trudnych początków i ciężkiej pracy na torach kolejowych jako robotnik czy jako woźny w szkole, nie załamywał się. Pracował uszcziwie, a za wzorowe wykonywanie swych obowiązków był ceniony i szanowany. Powierzone mu przez Koło SPK prace społeczne i organizacyjne wykonywał z największą sumiennością.

Z okresu służby wojskowej posiadał wiele odznaczeń i wyróżnień. Krzyż francuski za rok 1919, Krzyż Walecznych i pochwałę za obronę Zamościa w 1920 roku, Krzyż Walecznych za Monte Cassino, Złoty i Srebrny Krzyż Zasługi, Włoski Krzyż Kawalerski.

SPK nr 7 w Plainfield, N.J., oraz szereg jego bliższych i dalszych przyjaciół. Szczególnie zaś ułomną siostrę w Radomiu, którą opiekował się odwiedzając ją kilkakrotnie. Planował i w tym roku odwiedzić Polskę, której służył całe swoje życie jako wzorowy żołnierz i obywatel.

Sp. Stanisław Brzostowski należał do tego pokolenia, które pod zaborami zmagало się o zachowanie polskości i miłości do zniewolonej Ojczyzny, dążąc przede wszystkim do jej wyzwolenia. Dał temu najlepszy dowód swoją służbą wojskową i pracą całego życia.

Urodził się 26.9.1897 w Dubnie na Wołyniu, a w ostatnich latach przed wojną zamieszkał w Zdobunowie na swej osadzie wojskowej, pracując jednocześnie jako kierownik garnizonowych robót budowlanych w Równem.

Powołany do armii rosyjskiej w 1914 roku, został skierowany do oficerskiej szkoły w Orenburgu. Po jej ukończeniu dostał przydział do kompanii saperskiej 24. zapasowego pułku piechoty, który stacjonował w Mariupolu nad Morzem Azowskim. Tam zastała go rewolucja.

Służył następnie w Armii Kozackiej gen. Krasnowa. Po ogłoszeniu przez aliantów rozkazu, aby Polacy z innych armii przechodzili do organizującej się w Odessie 4 Dywizji pod dowództwem gen. L.

Dalsza kolej losów to pobyt w więzieniu w Równem, Zdobunowie, Kijowie i Charkowie. Został skazany zaocznie na 8 lat łagru w Workucie. Po zwolnieniu znalazł się w szeregach Armii Polskiej organizowanej przez gen. Andersa w Buzułuku. Rozpoczął służbę w stopniu kapitana w 10 Baonie Saperów z zadaniem zorganizowania 10 Kompanii Mostowej, której był później dowódcą już jako major w kampanii włoskiej.

Po przybyciu do Anglii był komendantem obozu Foxley Li dowódcą kompanii administracyjnej.

Po demobilizacji z PKPR zamieszkał z rodziną w Londynie.

W roku 1956 przybył do córki do USA. Awans na podpułkownika otrzymał 1.11.1964 roku. W Stanach Zjednoczonych pomimo trudnych początków i ciężkiej pracy na torach kolejowych jako robotnik czy jako woźny w szkole, nie załamywał się. Pracował uszcziwie, a za wzorowe wykonywanie swych obowiązków był ceniony i szanowany. Powierzone mu przez Koło SPK prace społeczne i organizacyjne wykonywał z największą sumiennością.

Z okresu służby wojskowej posiadał wiele odznaczeń i wyróżnień. Krzyż francuski za rok 1919, Krzyż Walecznych i pochwałę za obronę Zamościa w 1920 roku, Krzyż Walecznych za Monte Cassino, Złoty i Srebrny Krzyż Zasługi, Włoski Krzyż Kawalerski za Kampanię we Włoszech oraz szereg innych medali i odznaczeń.

Sp. Stanisława Brzostowskiego żegnano w kaplicy pogrzebowej p. W. Rajcy w Middlesex, N.J., w spólnym różańcem odmówionym przez ks. proboszcza T. Gajewskiego. Żegnał Zmarłego Marian Święcicki. Dnia 9 marca, po uroczystej żałobnej mszy św. w kościele św. Stanisława Kostki w Plainfield, doczesne szczątki ppłka Brzostowskiego zostały przewiezione do amerykańskiej Częstochowy i po modłach odprawionych przez ojców paulinów w kaplicy cmentarnej, złożone na wieczny spoczynek w Alei Kombatantów. Pożegnalne przemówienie nad trumną wygłosił prezes Koła Feliks Cichocki. Niech mu ten skrawek

jw USA lekki będzie.

Cześć Jego pamięci

M.S.

SEKRETARIAT
KÓŁ ODDZIAŁOWYCH

RO. 252, 754

CZŁONKOWSKA KARTA EWIDENCYJNA

1) NAZWISKO I IMIĘ: <i>Przostowski</i> <i>Stanisław</i>	2) STOPIEŃ WOJSKOWY I STARSZ. lub DATA AWANSU: <i>Major</i>	3) DATA URODZENIA: <i>25. 9. 1897</i>	4) RODZAJ BRONI (SŁUŻBY): <i>Sap.</i>
5) OSTATNIE FUNKCJE w P.S.Z. w OKRESIE 1939—1946 ROKU (wymienić 3 ostatnie funkcje i podać oddział, w którym były pełnione)			
a) b) c) <i>10 Komp. Nast.</i>			
6) SPECJALNOŚCI WOJSKOWE:		7) OSTATNI STAN ZDROWOTNY: a) obecny według oceny własnej b) ostatnio posiadana kategoria zdrowia w wojsku	
8) STAN RODZINNY:			
a) samotny (tak—nie).....		c) ilość dzieci w wieku szkolnym do lat 18-tu	
b) żonaty		d) ilość dzieci w wieku powyżej 18 lat	
		e) miejsce (kraj) zamieszkania rodziny	

9) ZAWÓD CYWILNY:

Ol. st. st

10) NABYTA SPECJALNOŚĆ I WYSZKOLENIE PO WOJNIE:

11) OBECNY RODZAJ ZATRUDNIENIA:

12) CZY NALEŻY DO INNEJ ORGANIZACJI O CHARAKTERZE KOMBATANCKIM ALBO SPOŁECZNYM POZA KOŁEM ODDZIAŁOWYM — (wymienić nazwę organizacji):

13) DOKŁADNY ADRES POCZTOWY:

*130 Liverpool Rd.
Newcastle 7/2
State*

14) UWAGI: